

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ludovici Richeomi Societatis Ies. Valedictio Animæ
Deuotæ**

Richeome, Louis

Coloniæ, 1610

Hominem potius Macrocosmum quam microcosmum appellandum videri.
Colloq. LXIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50753](#)

*Hominem potius macrocosmum, quam
microcosmum appellandum videri.*

COLLOQUIVM LXIV.

PHIL.

PORRO dum tu hæc non minus eleganter quam verè disputas, scrupulum mihi quendam iniecisse videris; cùm dices veteres illos iustius hominē macrocosmum quam microcosmum appellare potuisse: & effecisti tu reuera iam nunc illud ut fidem tibi arrogare, vel contra antiquissimam Magistrorum meorum opinionem non reformidem, & si & ea fundamentis suis nititur, ac plausibilibus rationum monumentis confirmari stabiliri que mihi posse videatur. Plane ergo velim istud ut nunc agas & quæ de macrocosmo attulisti expromas: res erit minimè à proposito nostro aliena, quippe quæ elegantissimè animæ & corporis pulcherrimam proportionem declarabit, quam vicè tu hactenus velut scopum spectauisti obseruastique. THEOL. An ergo illud vis ut quemadmodum in tabellâ pictores immania vastissi-

ma-

maque corpora, ita ego tibi breui & conciso orationis genere hominis venustatē depingam, macrocosmum eum esse astruendo? PHIL. Acu rem tangis; & quia nihil mihi antiquius est quam te audire, tu quoque fac nihil ut tibi potius fuisse videatur quam meo desiderio satisfacere, & animum pulcherrima isthac doctrina informare. THEOL. Annitar sane, & quantum voce viribusque potero, contendam ea ut ex me intelligas, quibus cupiditas tua expleatur, & ardentissima sitis restinguatur; et si veteres illi qui à Philosophia vestra fuerunt veniam obsecrandi mihi primum sunt, qui non minus verè quam concinnè hominem microcosmum appellauerunt, quippe qui quoddam quasi compendium partium sit in vniuersi huius corpore contentarum. at noster ille Theologus Gregorius Nazianzenus haud aliquanto verius & speciosius macrocosmum eum appellauit, propter insignes illas perfectiones, in quibus reuera, si quæ est, magnitudo vera & exaggerata elucefecit. Quāuis

Orat. 2.
de Pa-
scb.

uis superiores isti facile omnino
veniam impetrare possint, quippe qui respectu exiguae molis ac
quantitatis humanæ, quæ infinitis spacijs vniuerso isto minor est,
hominem sibi microcosmum putauerint appellandum: cui tamen &
illud addo, non modo corporis
pulcritudinem, sed & animæ
venustatem considerare eos debuisse,
quo ita præclarè factò omnino in
eam sententiam abiurissent, eum ut
sibi macrocosmum appellandum
censuissent. Et quemadmodum ne
minem plane inter eos reperire
possis, illud qui inficiari ausit, in
finitis spacijs Deum mundo maiorem,
& iuxta etiam quantitatis omnis
expertem esse, eamque demum
perfectionem non corpoream sed
spiritualem esse, à qua nomen Mag
ni mutuetur: illud iam opinor et
iam constabit, hominem qui solus
perfectissima & speciosissima huius
vniuersi pars est, & inter omnes
creaturas corporeas vnuis ipse mi
ginem Dei in anima circumfert (qui
vera magnitudo, pulcritudo, ac per
fectio

fectio est) & corpore animæ effigiem habet impressam, macro prius quam microcosmum videri esse appellandum; idque non tantum animæ, sed ipsius etiam corporis ratione spectata. Iam si illud etiam verum est, id maius censendum esse & vocitandum, quod aliud in se continet atque concludit, quis dubitabit homini macrocosmi nomen exactissimè conuenire, qui anima & corpore mundum hunc uniuersum, omnes illius perfectiones, & modo denique illas excellenti admodum complectitur & via singulari? Et primum quod ad animā attinet: quatuor admodū rerū species sunt, ex quibus omnia plane visibilis huius mundi ac familiæ uniuersalis cōflata coagimentataque esse videntur: nam & istiusmodi aliqua sunt ut Esse sine via anima habeant, qualia nos cælos, elementa, lapides, metalla & similia dicere solemus; alia verò anima prædita sunt & sensu contra destinuntur, ut arbores, herbæ, plantæ & cætera uniuersa, quæ quia vegeta esse constat, ideo animata consue-

sueuerunt nuncupari: iam nonnulla quoque sunt quæ nequaquam sensu carent, ratione verò deficiuntur, quemadmodum pisces, aues & quicquid reliquarum animantium terrenarum inuenitur: accedit isti homo qui similitudine ad Angelos accedens, & imagine Dei exornatus, tres illas priores species in se comprehendit, quippe qui ita sentit, pariter ut crescat sentiatque, neque e modo quo illæ sed peculiari planè modo & ratione nescio quomodo reliquis excellentiore: nam & Esse longè quam lapides præstantius consecutus est, & ita animæ vegetatiæ ac sensitivæ particeps, nulla ut in anima melius collocatae videantur: sicut ergo imago quæpiam adamanti insculpta longè nobilior ea dicitur quæ vel orichalco incisa est, ita etiam dux istæ potentiaz sensitiva ac vegetatiua tanto nobiliores sunt, quanto in præstantiori subiecto reperiuntur. Vnde præclarè intelligimus hominem omnibus creaturis absolutiorem esse, & ideo vniuersis maiorem existimandum, quia modo singu-

singulari & diuino perfectiones natus est haud aliquanto excellentes. Quemadmodum ergo etiam Regis Frater Dominus peculiari prærogatiua appellatur, quippe qui velut omnium inferiorum Dominorum nobilitatem exhauriat & complectatur; quorum tituli à Baronatu aut Comitatu aliquo vel illustri denique quopiam dignitatis gradu petuntur, cum contra Fratri Regio generale illud nomen Domini velut illustrior & coronæ sceptrumque proximiori deferatur: ita homo per excellentiam quandam solo Creaturæ nomine videri potest fuisse nuncupandus: est enim ille reapse nobilissima Creaturarum, & sicut ex Diuo Augustino ostendimus inter omnes creature mortales Regi suo quam maximè coniuncta. Idcirco quoque Dominus noster cum Apostolos suos concionatum mitteret, ait. *Exite in vniuersum mundum, & prædicate Euangeliū omni Creaturæ.* Super quo loco sanctus Gregorius, inquit, omni Creaturæ prædicare, homini *hom. 29.*

*Homo
appella-
tus Cre-
atura.*

T præ-

prædicare est, qui quodammodo omnis creatura appellatur, quia in se continet habetque vniuersa, quæ creaturis singulis singula fuerunt impertita. Maneat ergo nunc non micro sed macrocosmum hominem videri esse appellandum, quippe cum vniuersas mundi partes ipse complectatur.

Secunda causa, cur homo macrocosmus videatur appellandus.

COLLOQUIVM LXV.

PHIL.

*Arist.3.
de anim.
6.7.*

NVNC quoniam admodum illud tibi placere intelligo, vt ex re tua familiari meam ego faciam ac locupletem, adducor sane non grauatae, vt nostrum hunc quem architectamur mundum, ex Aristotele arguento petito augeam exaggeremque: ait namque ille intellectum hominis certo quodam modo omne esse, quippe quæ forma formarum sit, quemadmodum manus omne etiam aliquod est, cum instrumentum instrumentaria vulgo audiat & ap-

pel-